

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 569-02-21 רבינוביץ נ' י.ב. קידוח ופרויקטים בע"מ

לפני כבוד הרשמת הבכירה, חני ברוך אלון

התובע: יאיר רבינוביץ

נגד

הנתבעת: י.ב. קידוח ופרויקטים בע"מ

פסק דין

לפניי תביעה כספית על סך 4,000 ₪ שעילתה פיצוי ללא הוכחת נזק בגין ארבע הודעות פרסומת אשר נשלחו לטלפון הנייד של התובע באמצעות מסרונים, בניגוד להוראת סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (הידוע בכינויו ולהלן: "חוק הספאם") ובניגוד לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").

טענות הצדדים

1. בכתב התביעה ובתשובת התובע לבקשה לסילוק על הסף הועלו הטענות הבאות:
 - א. מדובר בעניין עקרוני עבור התובע, שהינו עורך דין במקצועו, מאחר שמפרסמים שונים מטרידים אותו השכם והערב במשלוח פרסומות.
 - ב. התובע מעולם לא יצר קשר עם הנתבעת ולא נתן לה אישור למשלוח הודעות פרסומת. חרף זאת, בתאריכים 5.5.2020, 22.6.2020, 6.9.2020 ו-14.1.2021 שלחה הנתבעת לתובע ארבע הודעות פרסומת (נספח 1 לתביעה).
 - ג. ההודעה הראשונה לא עסקה בתחום עיסוקה של הנתבעת, ונועדה לשווק מסיכות רב פעמיות. הודעה זו לא כללה זיהוי של השולח כנדרש בחוק הספאם, ואף לא כללה אפשרות הסרה באופן חוקי, אלא רק באמצעות לחיצה על קישור שאינו עומד בהוראות הדין.
 - ד. שלוש ההודעות האחרות לא כללו אפשרות "הסרה".
 - ה. כל ארבע ההודעות מהוות משום "דבר פרסומת", ומטרת איחולי "שבוע טוב" אינו אלא הליך שיווקי לכל דבר ועניין.
 - ו. הנתבעת הפרה את הוראות חוק הספאם ואת הוראות חוק הגנת הפרטיות, הן בשל הסתרת זהות השולח והן בשל היעדר אפשרות הסרה מרשימת התפוצה.
 - ז. הסנקציות המוטלות על הנתבעת אינן מרתיעות אותה. ככל הנראה, התועלת הכלכלית מהפרת חוק הספאם גדולה מהפיצויים שנקבע כי על הנתבעת לשלם. הנתבעת מודעת לכך היטב, ומדובר בסיכון "עסקי" שנלקח על ידה בחוסר תום לב, במסגרת שיקולי עלות תועלת. לראיה- רק בחודשים האחרונים הוגשו כנגדה שתי תביעות דומות.
 - ח. הנתבעת עונה להגדרת "מפרסם" ונהנית מן הפרסום המשרת את האינטרסים שלה, כאשר ההודעות כללו את המילים "י.ב." ו"קידוח" כשמה של הנתבעת, באופן העשוי לפרסם ולקשר את שמה, לא כל כן, כאשר מר יואל בניזרי, אשר נטען כי הוא שלח את ההודעות, משמש כמנכ"ל הנתבעת (נספח 2 לתשובות התובע לבקשות הנתבעת).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 569-02-21 רבינוביץ נ' י.ב. קידוח ופרויקטים בע"מ

ט. התובע עותר לחייב את הנתבעת בפיצוי בסך של 4,000 ₪ בגין משלוח הודעות פרסומת בניגוד להסכמתו ובניגוד להוראות חוק הספאס, תוך מתן דגש להיבט ההרתעה. בנוסף, מבוקש לחייבה בהוצאות משפט.

2. בכתב ההגנה הועלו הטענות הבאות:

א. הנתבעת, המתמחה בקידוח ובניהול פרויקטים קבלניים, לא שלחה את ההודעות לתובע, אין היא מפרסמת עצמה בהודעות אלו, ואין היא נהנית מהן.

ב. התובע צריך היה להפנות את התביעה כנגד חברת סאן טרופז, המספקת גם היא שירות של קידוח בטון, מאחר שהיא זו אשר שלחה את ההודעות שנועדו לפרסם אותה בלבד. הטלפון הנייד ממנו נשלחו המסרונים לתובע שייך לחברת סאן טרופז (נספח א' לבקשה לסילוק התביעה על הסף).

ג. מדובר בשתי חברות אשר להן שמות בעלים ותחומי עיסוק דומים. שם הנתבעת: י.ב. קידוח ופרויקטים בע"מ, ובעליה: יהושע בניזרי (י.ב.). שם החברה ששלחה את ההודעות: סאן טרופז, ובעליה: יואל בניזרי (י.ב.). הבעלים של שתי החברות הם אחים; ראשי התיבות של שמם המלא זהה (י.ב.); ושתי החברות עוסקות בתחומי עיסוק דומים- ניסור בטון ואולם, כל חברה מהווה אישיות משפטית נפרדת.

ד. חברת סאן טרופז הודתה בפני הבעלים של הנתבעת, מר יהושע בניזרי, כי היא עומדת מאחורי משלוח המסרונים לתובע.

ה. כנגד הנתבעת מעולם לא התקבלו תביעות מסוג זה. בתביעה הראשונה המאוזכרת בכתב התביעה נחתם הסכם פשרה שלפיו שולם פיצוי על ידי חברת סאן טרופז; והנתבעת נמחקה מהתביעה השנייה (נספחים ב' ו-ג' לבקשה לסילוק התביעה על הסף).

ו. התובע יכול היה לשלוח הודעת "הסר" ישירה, אך בחר במודע שלא לעשות כן, ולהמשיך לקבל הודעות במטרה להגדיל את תביעתו. ניתן היה לשלוח "הסר" בשתי דרכים. האחת, דרך הקישור המופיע בהודעה הראשונה, והשנייה, באמצעות משלוח המילה "הסר" במסרון למספר הטלפון ממנו נשלחו ההודעות. התובע בחר שלא לעשות כן.

ז. ההודעה הראשונה אמנם עשויה להיחשב כהודעה אסורה לפי חוק הספאס ואולם, שלוש ההודעות האחרות נראות ככאלה שאינן כוללות פרסומת, אלא רק ברכות ואיחולים. מדובר בהודעות לקוניות שאינן מכילות מסר שיווקי, אפילו לא בעקיפין, ומאחר שאין מדובר בהודעות המביאות את התובע לפעולה, יש לפסוק פיצוי מופחת בהתאם.

ח. לחילופין, יש לדחות את התביעה שעה שהתובע היה יכול למנוע משלוח ההודעות על ידי לחיצה על הקישור שצורף להודעה הראשונה ו/או על ידי השבה פשוטה של הודעת "הסר".

ט. לחילופין חילופין, יש להפחית את גובה הפיצוי לתובע מכוח אשמו התורם, כאשר לא פעל למנוע את משלוח ההודעות כאמור.

מהלך הדיון

3. בדיון שהתקיים לפניי ביום 10.5.2021 העידו התובע, בנו ומנכ"ל הנתבעת שהינו גם הבעלים של חברת "סאן טרופז".

4. התובע חזר על טענותיו בכתב התביעה, והעיד כי מעולם לא היה לו קשר עסקי עם הנתבעת.

5. מאחר שהתובע לא ביקש הסרת שמו מרשימת התפוצה בשום שלב, ולא שלח הודעת סירוב, נשאל בעניין זה:

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 569-02-21 רבינוביץ נ' י.ב. קידוח ופרויקטים בע"מ

"ש. האם לחצת על הקישור להסרה ברגע שקיבלת את ההודעה הראשונה מיום 5.5.20?
ת. 3 הודעות אין אפילו יכולת הסרה. לשאלת בית המשפט כיוון שמדובר בלינק אין שום חובה שאני אסיר את זה.
ש. אתה לא רצית להסיר?
ת. זה לא קשור להסיר, אין לי חובה על פי החוק להסיר אותה.
ש. כשבית המשפט מנהל תביעה מהסוג הזה, עליו לבדוק את תום הלב מהצד של התובע, בין היתר, ולכן כשבית המשפט שואל לגבי הסיבה שבגינה לא לחצת על האפשרות להסרה, ומדוע לא פנית בכתב או בהודעת אס.אס.אס או טלפונית לגורם ששלח את ההודעה כדי שיסירו את שמך מרשימת התפוצה?
ת. אם אני הייתי צריך להתנהל מול כל ההודעות שאני מקבל בצורה הזאת מכל מי ששולח..."

בהמשך:

"ש. כשבית משפט שואל אותך שאלות רק עובדתיות, לגבי השאלה מדוע לא פנית באופן כלשהו כדי להסיר את שמך מרשימת התפוצה?
ת. ההודעה הראשונה איננה זהה ודומה ליתר ההודעות, היא מדברת על מסיכות מיגון רב פעמיות ולא מדברת על קידוחי בטון ולכן לא התייחסתי להודעה הזו כדבר שיחזור על עצמו.
..
ת. יתר 3 ההודעות מדברות על קידוחי בטון למיניהם ואין אפילו אפשרות בהודעות להסרה, ושלושת ההודעות מופיעות כל מיני טלפונים שונים ומשונים. לכן אני לא טרחת להתחיל לצלצל תסירו אותי או לשלוח מכתבים. אני חושב שהדרישה הזו על כל הודעה שאני אדרש להתקשר או להתחיל לצלצל להתחנן שיסירו אותי זה לא ברוח החוק, וזה לא משמעות החוק שזה הייעוד שלו..."

ולבסוף:

"ש. האם ניסית לשלוח הודעה וביקשת שלא ישלחו לך יותר הודעות?
ת. לא שלחתי, זה לא דרישה על פי החוק, כי אחרת אני צריך להתעסק עם זה כל הזמן. זה לא רוח החוק. אחרת אפשר לזרוק את החוק לפח".

6. מנכ"ל הנתבעת חזר על הטענות בכתב ההגנה. עדותו הותירה רושם מהימן. הלה העיד כי הוא שלח את ההודעה הראשונה הנוגעת למסכות מהטלפון הנייד המשמש אותו (קו הטלפון שייך לחברת "סאן טרופיז") (עמ' 3), והסביר כי מאחר שהוא מתמודד עם קושי כלכלי, ניסה למכור מסכות עם מותג ולעשות עבודות צדדיות של ניסור וקידוח בבטון.

בנוסף, העיד כי אינו יודע כיצד התובע השתרבב לרשימת אנשי הקשר הקיימים בטלפון הנייד שהוא מחזיק (עמ' 3), וכי ניסה לשמור קשר עם אנשי הקשר המופיעים בטלפון הנייד שבו הוא מחזיק (עמ' 4).

הלה הוסיף והעיד כי התנצל בפני התובע וביקש את סליחתו, כי לא הייתה לו כוונה לשלוח לתובע הודעות ללא הסכמתו, וגם לא היה לו אינטרס לעשות כן, שכן, ברור כי התובע לא יזמין ממנו שירותי ניסור בטון (עמ' 3). בהמשך, העיד כי היה מוכן לשלם פיצוי לתובע (עמ' 4).

דין והכרעה

7. לאחר עיון בכתבי הטענות על נספחיהם, שמיעת העדויות ושקילת טענות הצדדים, אני סבורה כי דין התביעה להתקבל בחלקה.

8. כמצוות הוראת 15(ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976, פסק הדין יהיה מנומק בצורה תמציתית.

9. אשר להודעה הראשונה- אין מחלוקת כי מדובר ב"דבר פרסומת" כהגדרתו בסעיף 30(א) לחוק הספאם. יחד עם זאת, לא הוכח כי הנתבעת מהווה משום "מפרסם" כהגדרתו בסעיף 30(א)

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 569-02-21 רבינוביץ נ' י.ב. קידוח ופרויקטים בע"מ

לחוק הספאם, שכן, שמה או מענה של הנתבעת אינו מופיע בהודעה זו כמען להתקשרות לשם רכישת נושא דבר הפרסומת. גם לא הוכח כי תוכן ההודעה עשוי לפרסם את עסקיה של הנתבעת או לקדם את מטרותיה, ולא הוכח כי הנתבעת עשויה ליהנות מעצם הפרסום.

על כן, אין מקום לפיצוי התובע בגין משלוח ההודעה הראשונה.

10. אשר לשלוש ההודעות הנוספות- הוכח כי אלה מהוות "דבר פרסומת", נוכח הגדרתו הרחבה של המושג. בהתאם להלכה הפסוקה, ככל שההודעה נשלחה בתפוצה מסחרית, וככל שנועדה לגרום לנמענים השונים להוציא כספים- הרי לך "דבר פרסומת".

ראו: רע"א 4707/20 יונתן בן עמי נ' פייסבוק (9.2.2021).

11. הוכח כי הנתבעת מהווה משום "מפרסם" כהגדרתו בחוק הספאם. מנכ"ל הנתבעת אישר בעדותו כי ההודעות נשאו שם דומה לשמה של הנתבעת, ואין מחלוקת כי ההודעות נשלחו מהטלפון הנייד המשמש את מנכ"ל הנתבעת. על כן, די בכך על מנת לקבוע ברמה הנדרשת במשפט האזרחי כי תוכן ההודעות שנשלחו עשוי לפרסם את עסקי הנתבעת או לקדם את מטרותיה.

ראו: רת"ק (ת"א) 70255-05-19 פולסים בע"מ נ' מעיין חיים (3.11.2019).

12. הנתבעת הפרה את הדרישות הצורניות כמפורט בסעיף 30א(ה)(1) לחוק הספאם, משעה שלא צוין בהודעות באופן בולט וברור שאין בו להטעות כי מדובר בפרסומת וגם לא צוינה בהודעות זכות התובע (הנמען) לשלוח בכל עת הודעת סירוב.

ראו: רת"ק (חיפה) 17694-09-19 שוהם אבן נ' אף.איקס. פיתוח תוכנה בע"מ (10.11.2019).

13. הוכח כי לא התקבלה הסכמה מפורשת מראש בכתב של התובע לקבלת ההודעות, ועל כן מדובר בהפרת חוק הספאם המזכה את התובע בפיצוי.

14. העובדה כי התובע לא ביקש מהנתבעת להסירו מרשימת התפוצה איננה משנה לעניין עצם החבות של הנתבעת, הגם שיש לה משמעות לעניי היקף הפיצוי. במילים אחרות, כאשר מדובר בפיצוי שנפסק ללא קיומו של נזק, אין מקום להעלות טענה בדבר חובת הנמען להקטין את נזקו, על ידי שיגור הודעת סירוב. עם זאת, לא ניתן להתעלם ממצב שבו הנמען אינו שולח הודעת סירוב, כאשר יש בכוחה להביא להפסקת שיגור פרסומים. על כן, הימנעות הנמען משיגור הודעת סירוב אינה "מכשירה" אמנם את ההפרה, ואין היא מעניקה פטור למפרסם מתשלום פיצויים ואולם, התנהלות כזו משליכה על הערכת תום הלב של הנמען כשיקול בין שיקולי הפיצוי, ועל כך להלן.

ראו: רע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.2014).

אני קובעת כי התובע פעל בחוסר תום לב, כאשר בחר באופן מודע שלא ללחוץ על הקישורית להסרה כבר לאחר קבלת ההודעה הראשונה, וכי לחיצה כזו היה בכוחה להביא להפסקת שיגור ההודעות הנוספות, אשר נשלחו כולן מהטלפון הנייד שבו החזיק מנכ"ל הנתבעת.

15. אשר לגובה הפיצוי בהתאם להוראת סעיף 30א(ג)(1) לחוק הספאם, הרי שמשעה ששוגרו הודעות פרסומת ביוזמתי, בית המשפט רשאי לפסוק פיצויים לדוגמא ללא הוכחת נזק עד 1,000 ₪ בשל כל דבר פרסומת שהתקבל בניגוד לחוק הספאם. שיקולי בית המשפט בגובה הפיצויים מנויים בסעיף 30א(ג)(3) לחוק הספאם, ואלה הם: (א) אכיפת החוק והרתעה; (ב) עידוד נמען למימוש זכויות; (ג) היקף ההפרה.

במקרה שלפניי, מתקיימים מספר שיקולים לפיצוי מקסימלי עבור כל פרסומת, ובין היתר, כי לא התקבלה הסכמת התובע למשלוח הודעות פרסומת. על כן, קיים אינטרס לאכיפת החוק

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 569-02-21 רבינוביץ נ' י.ב. קידוח ופרויקטים בע"מ

והתרעת הנתבעת בהטלת פיצויים לדוגמא. בנוסף, לא צוין בהודעות כי מדובר בפרסומת ואף לא צוינה זכותו של הנמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב.

מנגד, קיימים מספר שיקולים להפחתת סכום הפיצוי, ובין היתר, העובדה כי מדובר בפרסום מסחרי שאינו פוגעני; אין מדובר במפרה סדרתית של חוק הספאם, ולראיה- שני ההליכים היחידים שאיתר התובע הנוגעים לעניינה של הנתבעת הסתיימו למעשה מבלי שחויבה כמפורט לעיל; בנוסף, על יסוד עדות מנכ"ל הנתבעת אני קובעת כי אין מדובר בנתבעת המזלזלת או נוהגת ברשלנות לגבי בקשות המופנות אליה להסרה מרשימת התפוצה, ואני נותנת אמון בעדות מנכ"ל הנתבעת שלפיה אין הוא יודע כיצד השתרבב מספר הטלפון של התובע לרשימת אנשי הקשר הקיימים בטלפון הנייד שבו הוא עושה שימוש, ואשר ממנו נשלחו ההודעות, כי התנצל בפני התובע וביקש את סליחתו, וכי לא הייתה לו כוונה או אינטרס לשלוח לתובע את ההודעות; בנוסף, קבעתי כממצא עובדתי שהתובע נהג בחוסר תום לב כאשר סירב, ללא טעם לגיטימי, להשתמש בלחצן 'הסר' כדי להסירו מרשימת התפוצה, כבר בעת קבלת ההודעה הראשונה, וגם לא פעל באופן אקטיבי להסרת שמו מרשימת התפוצה בשלב מאוחר יותר. פסיקת פיצויים לפי חוק הספאם כפופה לעקרון תום הלב, כאשר מובן שאין לעודד הגשת תביעות שבהן נוהג התובע בחוסר תום לב.

חרף מספר הזדמנויות שניתנו לתובע במהלך עדותו, לא סיפק הלה הסבר משכנע לכך שלא לחץ על הקישור להסרה מרשימת התפוצה- צעד מהיר ופשוט, ואף לא טרח לבקש כי יוסר שמו מרשימת התפוצה.

סכום הפיצוי ייפסק בתוך המתחם על פי הוראות הדין, ובהתאם להוראות החוק וההלכות הקיימות.

ראו: רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.2014); רע"א 1954/14 חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונות מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.8.2014).

במקרה שלפניי, אני סבורה כי פיצוי בסך של 250 ₪ עבור כל הודעת פרסומת (בסכום כולל של 750 ₪ עבור כל שלוש ההודעות) הולם את הנסיבות האמורות ודי בו כדי להשיג את תכליות האכיפה וההרתעה.

16. לא מצאתי שנסיבות העניין מצדיקות פסיקת פיצוי מכוח הפרת חוק הגנת הפרטיות. לא הוכח כי נגרם לתובע נזק כלשהו, וממילא הסעד שהתבקש בגין הפרת חוק הספאם מסתכם לסך של 4,000 ₪ המשקף את מלוא סכום התביעה, ולמעשה לא שולמה אגרה בגין סעד נוסף שלא התבקש סכום פיצוי נפרד בגינו.

17. על כן, התביעה מתקבלת בחלקה. הנתבעת תשלם לתובע סך של 750 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד הגשת התביעה ועד למועד מתן פסק הדין. בנוסף, תשלם הנתבעת לתובע הוצאות משפט בסך של 500 ₪.

18. הסכום הכולל בסך של 1,250 ₪ ישולם לתובע בתוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן, יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום פסק הדין ועד למועד התשלום.

פסק הדין יישלח לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 15 ימים ממועד קבלת פסק הדין.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"א, 11 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 569-02-21 רבינוביץ נ' י.ב. קידוח ופרויקטים בע"מ

חני ברוך אלון, רשמת בכירה

